

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Sîrbu Constantin în numele inculpatului Mahu Serghei și de inculpatul Luca Ianoș și avocatul acestuia Dilion Dorina împotriva sentinței Judecătoreiei Ciocana, mun. Chișinău din 10 iulie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui

Mahu Serghei Vasili,

născut la 22 octombrie 1988, originar din or. Ocnița, domiciliat pînă la reținere în s. Camenca, r-ul Glodeni,

și

Luca Ianoș Petru,

născut la 22 martie 1987, originar și domiciliat pînă la reținere în mun. Chișinău, str. V. Coroban, nr. 47/2, ap. 9,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 23 mai 2013 - pînă la 10 iulie 2014; (instanța de fond);

2. de la 19 august 2014 - pînă la 16 decembrie 2014; (instanța de apel);

3. de la 30 ianuarie 2015 - pînă la 11 martie 2015; (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹⁾ Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoreiei Ciocana, mun. Chișinău din 10 iulie 2014, au fost condamnați:

Mahu Serghei în baza art. 188 alin. (2) lit. b),e) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

Luca Ianoș în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 3 ani închisoare;

- în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, la 8 ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i-a fost stabilită pedeapsa 8 ani 6 luni închisoare.

Potrivit prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa stabilită a fost adăugată partea pedepsei neexecutate numite prin sentința Judecătoreiei Nisporeni

din 20 octombrie 2012 și prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 21 decembrie 2012, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă 10 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Luca Ianoș la data de 09 spre 10 februarie 2013, aproximativ la orele 05⁰⁰, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane în timp ce se afla în ospeție la cet. Croitoru Alexandr în str. Bulboaca, nr. 42, mun. Chișinău, a sustras bunuri materiale ce aparțineau lui Croitoru A. în sumă de 4210 lei, lui Savin Ilie în sumă de 950 lei și lui Ciobanu Serghei în sumă de 2390 lei, cauzându-le părților vătămate un prejudiciu material considerabil.

Tot el, Luca Ianoș fiind în stare de ebrietate, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Mahu Serghei la 13 februarie 2013, aproximativ la ora 05⁴⁰ aflându-se în magazinul amplasat în str. A. Russo, nr. 61/5 ce aparține SRL „Barbus” având asupra sa un pistol pe care l-a scos și trăgând mașonul l-a îndreptat spre Iorgu Ala, care activa în acest magazin în calitate de vânzătoare, amenințând-o cu moartea, după care a aplicat mai multe lovituri cet. Bogacic Viorica, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 678 din 13 februarie 2013, vătămări corporale neînsemnate și deschis au sustras dintr-o cutie pentru păstrarea mijloacelor bănești bani în sumă de 1750 lei și bunuri materiale în valoare de 136 lei, cauzându-i părții vătămate SRL „Barbus” un prejudiciu material în sumă totală de 1886 lei.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost contestată de avocatul Sîrbu C. în numele inculpatului Mahu S. și de inculpatul Luca I. și avocatul acestuia Dilion D. care au solicitat:

- avocatul Sîrbu C. în numele inculpatului Mahu S., casarea sentinței contestate cu pronunțarea unei hotărâri de achitare argumentând următoarele:

- învinuirea înaintată nu este clară;

- instanța nu a stabilit care a fost scopul lui Mahu S. atunci când a blocat ușa magazinului;

- instanța nu a luat în considerație declarațiile părții vătămate Iorgu A., care a menționat că Luca I. a îndreptat pistolul spre Mahu S. ordonându-i să pună hîrlețul în ușă, la fel nu a ținut cont de declarațiile lui Mahu S. care a relatat că a acționat astfel de frică;

- inculpatul Luca Ianoș, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare pe epizodul de tâlhărie, iar pe epizodul de furt să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă. În argumentarea soluției solicitate apelantul a invocat că circumstanțele faptei pe care instanța de fond le consideră constatate, nu au fost confirmate prin careva probe veridice și suficiente pentru a stabili vinovăția

sa în baza art. 188 alin. (2) Cod penal. Referitor la epizodul de furt a invocat că lui Croitoru A. i-a restituit toate bunurile sustrase, acesta nu are careva pretenții față de el, însă nu au încheiat o tranzacție de împăcare pe motiv că ultimul era plecat peste hotarele țării;

- avocata Dilion D. în numele inculpatului Luca I., casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, acțiunile lui Luca I. să fie reîncadrate din prevederile art. 186 alin. (2) lit. d) în cele ale art. 186 alin. (1) Cod penal, iar din art. 188 alin. (2) lit. b), e) în art. 187 alin. (1) Cod penal și ținând cont de faptul că inculpatul parțial a recuperat prejudiciul cauzat și are la întreținere un copil minor să-i fie stabilită o pedeapsă non privativă de libertate.

În motivarea cererii de apel avocata Dilion D. a invocat:

- la încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 186 alin. (2) Cod penal, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că Croitoru A. a indicat costul bunurilor sustrase la momentul procurării, însă bunurile nu erau noi, dar purtate de ceva timp;

- la baza sentinței au fost puse doar probele acușării, fiind ignorate în totalitate probele prezentate de apărare;

- la fața locului nu a fost găsită nici o armă, iar la partea vătămată Bogaciuc V. au fost depistate vătămări corporale ușoare, ceia ce confirmă că nu a avut loc un atac tâlhăresc, dar un jaf.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2014, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate și menținută sentința contestată.

5. Curtea de Apel a constatat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei, a apreciat probele prezentate de părți din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de vinovăție a inculpaților în săvârșirea infracțiunilor în baza cărora au fost condamnați.

La fel, a conchis că, prima instanță corect a reținut ca probe ce confirmă vinovăția inculpaților: - declarațiile părții vătămate Iorgu Ala, din care rezultă că Luca I. a scos pistolul și a amenințat-o, iar Mahu S. în acel moment cu un hîrleț a blocat ușa de la intrare, ținând ușa și hîrlețul din poziția de jos ca să nu fie văzut de peste fereastră, după care Luca I. a sustras banii din casă și produse de la vitrină (f.d.192-193,239, vol. II); - declarațiile părții vătămate Bogaciuc V. care a relatat că în noaptea incidentului dormea și s-a trezit de la zgomotul produs de la încercarea de a deschide sertarul aparatului de casă, care se afla la o distanță de 2 m. de locul unde ea dormea, iar când s-a apropiat de Luca I. și a încercat să-l tragă de după teighea, au început să se îmbulzească, după care Luca I. a doborât-o jos și cu o mîină i-a astupat

gura, iar cu alta îi aplica lovituri, la strigătele sale în ajutor i-a venit Iorgu A. și împreună i-au scos din magazin. Ulterior Iorgu A. i-a comunicat că a fost amenințată cu pistolul și din magazin au fost sustrași bani (f.d.194-195, vol. II); - declarațiile reprezentantului SRL „Barbus” Gondiuc L., care a confirmat cele relatate de părțile vătămate Iorgu A. și Bogaciuc V.; - declarațiile martorului Dîmbu V. din care rezultă că la 13 februarie 2013 Luca I. a venit la el la serviciu și i-a comunicat că a sustras un coniac din magazin, însă nu i-a comunicat că la sustragere a folosit arma (f.d.240, vol. II); declarațiile inculpatului Mahu S. potrivit cărora Luca I. în momentul cînd mergea pe lîngă vînzătoare spre camera de baie a cuprins-o pe aceasta, apoi a scos de la brîu un pistol pe care i l-a pus la cap, unde trăgînd manșoul și adresîndu-se cu o voce ridicată și cu cuvinte necenzurate, i-a solicitat vînzătoarei să-i transmită banii (f.d.264-266, vol. II); - declarațiile părții vătămate Croitoru A., din care rezultă că Luca I. la 09 februarie 2013 a rămas la el să doarmă, dar cînd s-a trezit pe la orele 05⁰⁰ a depistat că Luca I. lipsește, iar din casă au dispărut mai multe bunuri care aparțineau atît lui cît și lui S. Ciobanu și I. Savin. (f.d.226-227, vol. II), precum și actele cauzei:raportul de expertiză nr. 86 din 18.03.2013, prin care s-a constatat că două urme digitale copiate pe două folii adezive de pe suprafața sticlei de „fanta” în cadrul procesului de cercetare la fața locului din 13.02.2013 a magazinului din str. A. Russo, 61/5, mun. Chișinău, au fost create de Luca I. (f.d.123-124, vol. I); procesele-verbale de recunoaștere a persoanei din 14.02.2013 și din 12.03.2013, potrivit cărora părțile vătămate Bogaciuc V. și Iorgu A. i-au recunoscut pe Mahu Serghei și Luca Ianoș ca fiind persoanele care au comis atacul tîlhăresc și au sustras banii din magazin (f.d.140-143, vol. I, 1-4, vol. II).

Totodată, instanța de apel a menționat că ținînd cont de valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru partea vătămată Croitoru A., starea materială și venitul acestuia, dauna cauzată nu poate fi considerată esențială ci considerabilă.

Motivele invocate de avocatul Sîrbu C. în numele inculpatului Mahu S. cu privire la faptul că ultimul nu a sustras careva bunuri și nu a cunoscut despre faptul că Luca I. dispune de armă, era foarte speriat de aceia a blocat ușa cu un hîrleț, instanța de apel le-a apreciat critic, considerîndu-le drept o metodă de apărare care vine în contradicție cu celelalte probe administrate la materialele cauzei, or Mahu S. nu a sesizat organele de drept despre faptul că a fost amenințat cu arma de către Luca I.

Argumentul precum că în acțiunile lui Luca I. se conțin elementele infracțiunii de jaf au fost respins ca fiind nefondat, deoarece în speță la sustragerea banilor Luca I. a amenințat-o pe Iorgu A. cu aplicarea violenței periculoase pentru viață și sănătate.

Totodată Colegiul a considerat imposibil de a înceta procesul penal pe art. 186 alin. (2) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților, deoarece potrivit art. 109 alin. (2) Cod penal, împăcarea este personală și produce efecte juridice din momentul pornirii urmăririi penale și pînă la retragerea completului de judecată pentru deliberare.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpaților, instanța de apel a menționat că la numirea acesteia instanța de fond s-a condus de prevederile legii, individualizînd strict pedeapsa, ținînd cont de toate circumstanțele cauzei, personalitatea inculpaților, fiindu-le stabilită o pedeapsă echitabilă în raport cu gravitatea infracțiunilor comise.

6. Împotriva hotărîrilor pronunțate în cauză au declarat recursuri ordinare inculpatul Luca Ianoș și avocatul acesteia Dilion Dorina, care, invocînd temeiurile de drept prevăzute la pct. 11), 12) alin. 1) art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea acestora cu pronunțarea unei noi hotărîri și reîncadrarea acțiunilor lui Luca I. din prevederile art. 188 alin. (2) lit. b), e) în cele ale art. 187 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse minime prevăzută de sancțiunea acestei norme. Încetarea procesului penal în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților.

În motivarea recursurilor declarate recurenții au invocat:

- instanța de apel urma să înceteze procesul penal în baza art. 186 alin. (2) Cod penal pe motivul împăcării părților;

- atît declarațiile inculpaților cît și a martorului Dîmbu V. au fost total ignorate, instanțele de fond nu au ținut cont de depozițiile acestuia referitor la faptul că Iorgu A. cît și Bogaciuc V. în acea seară au servit băuturi alcoolice împreună cu inculpații fiind în stare de ebrietate alcoolică avansată, motiv din care Bogaciuc V. nici nu a fost în stare să plece acasă, ulterior fiind concediată pentru o astfel de abatere disciplinară (fapt confirmat prin declarațiile reprezentantului Gondiu L.);

- ținînd cont că părțile vătămate erau în stare de ebrietate alcoolică credibilitatea acestora fiind diminuată total viz-a-viz de declarațiile acestora referitor la aplicarea armei, cît și a violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe;

- nici unul din participanții audiați nu a văzut arma, aplicarea căreia îi este incriminată inculpatului Luca I., nu i-au dat o descriere și nici o apreciere în sensul veritabilității existenței acesteia, fapt ce vine în contradicție cu pct. 10 al Hotărîrii explicative a Plenului CSJ nr. 23 din 28.06.2004. În speță, la materialele cauzei arma indicată în rechizitoriu lipsește, prin urmare nu există și careva raport de expertiză în acest sens;

- în cadrul cercetării judecătorești nu a fost dovedită nici circumstanța agravantă incriminată inculpaților „de două persoane”, astfel inculpatul Mahu S. a declarat că în acea seară s-a aflat cu Luca I. din motive de prietenie, iar evenimentele care au urmat au fost pentru Mahu S. un lucru neașteptat;

- la stabilirea pedepsei instanțele ierarhic inferioare nu au ținut cont de faptul că Luca I. are la întreținere un copil minor și mama care este bolnavă.

6.1. Exprimându-și dezacordul cu hotărârile judecătorești adoptate avocatul Sîrbu Constantin în numele inculpatului Mahu Serghei le-a atacat cu recurs ordinar, care, invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor contestate și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința lui Mahu Serghei, argumentând că probe care ar dovedea vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate nu sunt, ultimul anterior nu a fost condamnat, se caracterizează pozitiv, iar ușa de la intrarea în magazin a blocat-o doar din frică, deoarece a fost amenințat de Luca I.

Totodată recurentul a invocat că învinuirea înaintată nu este clară, astfel în rechizitoriu s-a omis a fi concretizată localitatea fiind indicată doar strada și nr. casei. Mai mult învinuirea înaintată lui Mahu S. este identică cu învinuirea lui Luca I., însă din declarațiile părților vătămate rezultă că lovituri lui Bogacic V. i-au fost aplicate doar de Luca I., precum și banii au fost sustrași tot de ultimul.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate, menționând că recurenții în recursurile declarate fără a invoca în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauză critică aprecierea probelor, însă un asemenea temei nu se regăsește în temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prin urmare, consideră că recursurile urmează a fi declarate inadmisibile.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Atît inculpatul Luca Ianoș și avocatul acesteia Dilion Dorina cît și avocatul Sîrbu Constantin în numele inculpatului Mahu Serghei, au invocat în recursurile ordinare declarate, temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 11), 12) Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească devenită definitivă.

Analizând textele recursurilor declarate Colegiul penal relevă că, recurenții invocă dezacordul cu aprecierea probelor și a nevinovăției lui Mahu Serghei în comiterea tâlhăriei, iar Luca I. nu este de acord cu calificarea acțiunilor sale considerând că a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (1) Cod penal.

Examinând materialele cauzei în raport cu motivele invocate Colegiul penal conchide că la cercetarea cauzei, instanța de fond a ținut cont în plină măsură de prevederile articolelor 26, 27, 99-101 Cod procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate de părți, le-a verificat minuțios, le-a dat o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar în ansamblul, din punct de vedere al coroborării lor și întemeiat a dedus concluzia că, acțiunile inculpaților Mahu Serghei și Luca Ianoș, întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e) Cod penal.

Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar, și este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărîrea adoptată conține răspuns la toate motivele invocate.

În speță, instanța de apel la examinarea apelurilor declarate a respectat cerințele art. 414-417 Cod de procedură penală, a verificat și a apreciat conținutul probelor și valoarea lor probatorie, cu expunerea analizei desfășurate și minuțioase a acestora în textul deciziei instanței de apel.

Analizând probele descrise în punctul 5 al prezentei decizii și expuse în sentința instanței de fond și decizia instanței de apel, Colegiul penal conchide că instanțele ierarhic inferioare corect au concluzionat că vinovăția inculpaților Mahu S. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e) Cod penal și a lui Luca I. în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e) și art. 186 alin. (2)

lit. d) Cod penal, este pe deplin dovedită.

Colegiul ține să remarce că, Curtea de Apel întemeiat a respins afirmația inculpatului Mahu Serghei referitor la faptul că el nu a sustras careva bunuri din magazin, precum și nu a cunoscut despre faptul că Luca I. dispune de armă și a închis ușa de la intrare fiind amenințat de ultimul, deoarece aceste declarații sunt combătute prin depozițiile părții vătămate Iorgu A. din care rezultă că Mahu S. în momentul în care Luca I. o amenința cu pistolul a blocat ușa de la intrare cu un hîrleț, ținînd ușa și hîrlețul din poziția de jos pentru a nu fi văzut de pe fereastră. Ulterior, Mahu S. a trecut după teighea și o trăgea pe pătimită într-un coridor, iar ultima opunea rezistență (f.d.192-193,239, vol. II).

Analizînd acțiunile lui Mahu S. în timpul atacului tîlhăresc Colegiul conchide că în speță, infracțiunea a fost comisă în coautorat. Astfel, specificul coautoratului constă în aceia că latura obiectivă a infracțiunii, este executată simultan sau nesimultan de către coautori. În acest fel, săvârșirea comună a infracțiunii de doi sau mai mulți coautori se exprimă prin aceia că fiecare din aceștia săvîrșește – în volum deplin sau parțial – fapta de tîlhărie.

Prin urmare executarea unei părți a laturii obiective a infracțiunii prevăzute la art. 188 alin. (1) Cod penal, nu trebuie să fie înțeleasă doar ca participare nemijlocită la atac asupra persoanei, pentru recunoașterea calității de coautor este suficient ca persoana doar parțial să fi executat acțiuni prevăzute de dispoziția acestei norme penale. Aceste acțiuni pot fi tehnic diferite și executate la interval de timp diferit, însă împreună ele trebuie să formeze nemijlocit latura obiectivă a acestei infracțiuni.

În altă ordine de idei, este cazul de menționat că poate fi considerat coautor și persoana care era prezentă la aplicarea violenței sau la amenințarea cu aplicarea unei astfel de violență. Însăși prezența ei provoacă victimei stări psihice sau nervoase, urmărindu-se a i se reprima voința ei de a opune rezistență, dacă această persoană are intenție unică de a sustrage bunurile altei persoane, realizând astfel acțiunea adiacentă – constrângerea psihică.

Așadar, Colegiul conchide că, Mahu Serghei prin acțiunile sale a contribuit la săvârșirea infracțiunii, creîndu-i posibilitatea lui Luca I. să realizeze infracțiunea de tîlhărie.

Cît privește argumentul invocat de avocatul Sîrbu C. precum că învinuirea înaintată nu este clară, pe motiv că nu este indicată localitatea unde s-a comis infracțiunea de tîlhărie, Colegiul penal menționează că, într-adevăr la întocmirea actului de învinuire s-a comis o eroare în acest sens, însă, această eroare nu este suficientă pentru a desființa o hotărîre judecătorească.

Inculpatul nu neagă faptul că a fost prezent la comiterea faptei, numind și

locul, însă se consideră nevinovat din motivele menționate mai sus.

Sub acest aspect, instanța de recurs consideră necesar de evidențiat că o atare cerință cu privire la neclaritatea învinuirii nu a fost formulată la etapa corespunzătoare în conformitate cu prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, nici de inculpatul Mahu Serghei și nici de către avocatul acestuia.

În același moment, Colegiul atestă că în cadrul urmăririi penale la momentul înaintării învinuirii, Mahu Serghei, în prezența apărătorului Popescu N. a menționat „ordonanța de punere sub învinuire îmi este clară, vina în cele comise o recunosc” (f.d.92, vol. II), ulterior în cadrul cercetării judecătorești la întrebarea instanței a declarat “învinuirea îmi este clară, vina în comiterea infracțiunii o recunosc parțial” (f.d.10, vol. III).

Prin urmare, cele menționate denotă că Mahu Serghei atât la faza urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești a recunoscut că evenimentul dat a avut loc în magazinul indicat, astfel că acesta cunoaște locul unde a avut loc fapta.

În privința argumentului invocat de avocatul Dilion D. referitor la încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților pe învinuirea adusă în baza art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, instanța de apel a oferit un răspuns întemeiat, făcând referire la prevederile art. 109 alin.(2) Cod penal, care expres prevede, că împăcarea produce efecte juridice din momentul pornirii urmăririi penale și pînă la retragerea completului de judecată pentru deliberare.

Aceiași concluzie este expusă și în Recomandarea Curții Supreme de Justiție nr.56 „Cu privire la aplicarea art.109 CP și 276 CPP în cazurile împăcării părților” din 04.11.2013, prin reglementarea în art. 109 Cod penal a momentului pînă cînd poate avea loc împăcarea părților, momentul final, este atunci cînd cauza se judecă de către instanța de fond, cînd completul s-a retras pentru deliberare cu adoptarea sentinței respective.

La fel, Colegiul consideră că este irelevant și urmează a fi respins ca neîntemeiat, motivul invocat de avocata Dilion D. referitor la faptul că părțile vătămate în acea seară au servit băuturi alcoolice împreună cu inculpații și erau în stare de ebrietate avansată, fapt care în opinia recurentei a fost confirmat prin declarațiile martorului Dîmbu V., care după cum susține autorul recursului nu au fost luate în considerație, deoarece aceste afirmații contravin materialelor cauzei. Astfel, potrivit procesului verbal de audiere a martorului sus-indicat în ședința instanței de fond, ultimul a relatat că s-a aflat cu inculpații cu care a servit bere și coniac pînă la orele 23⁰⁰, după care a plecat acasă(f.d.240 vol. II). Careva declarații care ar confirma că părțile vătămate Iorgu A. și Bogacic V. au servit împreună cu ei băuturi alcoolice sau că acestea s-ar fi aflat în stare de ebrietate acest martor nu a dat.

Referitor la alegațiile avocatului Dilion D. în partea ce ține de faptul că partea vătămată Bogacic V. ar fi rămas să înnopteze la serviciu deoarece era în stare de ebrietate avansată, este absolut nefondat or, atât partea vătămată cât și reprezentantul părții vătămate SRL „Barbus” Gondiuc L., au explicat motivul pentru care Bogacic V. a rămas să doarmă în incinta barului și anume: aceasta a finisat orele de lucru târziu și nu a dispus de transport pentru a se deplasa la domiciliu (f.d.179-180, vol. II).

La fel, instanța de recurs consideră ca fiind declarativ și absolut nefondat argumentul avocatului Dilion A. referitor la faptul că nici unul din participanții audiați nu a văzut arma, aplicarea căreia îi este incriminată inculpatului Luca I., nu i-au dat o descriere și nici o apreciere în sensul veritabilității existenței acesteia.

Faptul că Luca I. în acea seară avea asupra sa un pistol despre existența căruia cunoștea și Mahu S. se confirmă atât prin declarațiile inculpaților date în cadrul urmăririi penale în calitate de bănuiți și învinuiți, în prezența avocaților (f.d.16-17,32-33,92-93, 99-100, vol. II), cât și prin cele declarate de aceștia în instanța de judecată. Astfel, Luca I. a confirmat în instanța de judecată că în acea seară avea asupra sa un pistol cu gaze, pe care l-a scos din buzunar, dar nu ține minte ce a făcut cu acesta, deoarece era în stare de ebrietate (f.d.13-14, vol. III).

Argumentul invocat privind faptul că instanțele de judecată nu au ținut cont că la materialele cauzei nu este anexat în calitate de corp delict pistolul și nu este efectuat un raport de expertiză fapt ce în opinia avocatei Dilion A. vine în contradicție cu pct. 10 al Hotărârii explicative a Plenului CSJ nr. 23 din 28.06.2004 la fel este neîntemeiat și urmează a fi respins, deoarece explicația nominalizată se referă la cazul când în prezența unor temeieri legale, acțiunile persoanei, care a aplicat arma în procesul comiterii tâlhăriei, trebuie calificate suplimentar conform art.290 Cod penal.

Prin urmare, ținând cont de cele menționate mai sus Colegiul conchide că, urmează a fi respinsă și solicitarea privind reîncadrarea acțiunilor lui Luca I. din prevederile art. 188 alin. (2) lit. b),e) în cele ale art. 187 alin. (1) Cod penal, deoarece în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii de tâlhărie și anume: „atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvârșit de două persoane, cu aplicarea armei”.

Colegiul penal consideră că urmează a fi respins ca neîntemeiat și argumentul invocat de inculpatul Luca I. precum că instanțele ierarhic inferioare la stabilirea pedepsei nu au ținut cont de toate circumstanțele cauzei, stabilindu-i o pedeapsă prea aspră.

Așadar, din textul hotărârilor contestate și materialele cauzei, instanța de

recurs remarcă, că la stabilirea pedepsei inculpatului Luca I., s-a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunilor săvârșite, precum și de persoana inculpatului, care anterior a mai fost judecat pentru infracțiuni similare.

Analizând toate circumstanțele prezente în speța dată, Colegiul penal statuează că pedeapsa închisorii și modalitatea de executare a acesteia aplicată lui Luca Ianoș, a fost stabilită și individualizată corect, în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii altor fapte criminale.

Din considerentele enunțate, Colegiul, constată că pedeapsa stabilită de instanța de fond și menținută de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Generalizând cele expuse mai sus, Colegiul penal conchide că hotărârile contestate sunt legale și întemeiate, iar argumentele avocatului Sîrbu C. privind nevinovăția inculpatului Mahu S. și cele ale avocatului Dilion D., privind încadrarea greșită a acțiunilor lui Luca I. urmează a fi respinse ca fiind declarative.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că temeiurile indicate de recurenți nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor contestate și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Sîrbu Constantin în numele inculpatului Mahu Serghei și de inculpatul Luca Ianoș și avocatul acestuia Dilion Dorina, împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 10 iulie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui *Mahu Serghei Vasili* și *Luca Ianoș Petru*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, publicată la 02 aprilie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti